

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

....., wonend te
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06-5920 van de rechtbank Haarlem van
11 december 2006 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 november 2005 heeft de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna: de staatssecretaris) appellante een bestuurlijke boete van € 8.000 wegens overtreding van artikel 2, eerste lid, van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: de Wav) opgelegd.

Bij besluit van 22 mei 2006 heeft de staatssecretaris het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 december 2006, verzonden op 13 december 2006, heeft de rechtbank Haarlem (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 24 januari 2007, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brieven van 24 januari 2007, ingekomen op 25 januari 2007, en 22 februari 2007. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 5 april 2007 heeft de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna: de minister) van antwoord gediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 juni 2007, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. J.J.A. Huisman, werkzaam bij het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, is verschenen. Appellante is met bericht van verhindering niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 2°, van de Wav wordt als werkgever aangemerkt de natuurlijke persoon die een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laat verrichten.

Ingevolge artikel 2, eerste lid, is het een werkgever verboden een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.

Ingevolge artikel 18, voor zover thans van belang, wordt het niet naleven van artikel 2, eerste lid, als beboetbaar feit aangemerkt.

Ingevolge artikel 19a, eerste lid, legt een daartoe door de minister aangewezen, onder hem ressorterende ambtenaar namens hem de boete op aan degene op wie de verplichtingen rusten, welke voortvloeien uit deze wet, voor zover het niet naleven daarvan is aangeduid als een beboetbaar feit.

Ingevolge artikel 19d, eerste lid, voor zover thans van belang, is de hoogte van de boete, die voor een beboetbaar feit kan worden opgelegd, indien begaan door een natuurlijk persoon, gelijk aan de geldsom van ten hoogste € 11.250.

Ingevolge artikel 19d, derde lid, stelt de minister beleidsregels vast waarin de boetebedragen voor de beboetbare feiten worden vastgesteld.

Volgens beleidsregel 1 van de Beleidsregels boeteoplegging Wav, zoals die ten tijde van belang luiden (hierna: de beleidsregels), wordt bij de berekening van een boete als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, van de Wav voor alle beboetbare feiten als uitgangspunt gehanteerd de normbedragen die zijn neergelegd in de 'Tarieflijst boetenormbedragen bestuurlijke boete Wav' (hierna: de Tarieflijst), die als bijlage bij de beleidsregels is gevoegd.

Volgens beleidsregel 2 wordt voor de werkgever als natuurlijk persoon bij een gedraging in strijd met artikel 2, eerste lid, als uitgangspunt voor de berekening van de op te leggen boete 0,5 maal het boetenormbedrag gehanteerd.

Volgens de Tarieflijst is het boetenormbedrag voor overtreding van artikel 2, eerste lid, op € 8.000 gesteld.

2.2. De gronden in hoger beroep richten zich niet tegen hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 van de aangevallen uitspraak heeft overwogen. Aldus is niet in geding dat appellante is aan te merken als werkgever in de zin van artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 2°, van de Wav en dat zij, door twee personen met de Poolse nationaliteit in haar woning verbouwings- en schilderwerkzaamheden te laten verrichten zonder dat ten behoeve van hen een tewerkstellingsvergunning was verleend, artikel 2, eerste lid, van de Wav heeft overtreden, zodat de staatssecretaris bevoegd was een boete op te leggen.

2.3. Appellante klaagt dat de rechtbank heeft miskend dat sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan de staatssecretaris van boeteoplegging had dienen af te zien dan wel het boetebedrag had dienen te matigen. Daartoe voert zij aan dat - samengevat weergegeven - zij zich van geen kwaad bewust is geweest en volledig te goeder trouw hulp heeft aanvaard van Poolse vrienden die graag iets terug wilden doen voor de jarenlange steun die zij van haar familie hebben ontvangen. Onder die omstandigheden had de staatssecretaris haar de overtreding niet mogen toerekenen en van boeteoplegging dienen af te zien dan wel, voor zover niettemin zou worden geoordeeld dat niet elke vorm van verwijtbaarheid aan haar zijde ontbreekt, de hoogte van de opgelegde boete dienen te matigen, aldus appellante. Daarnaast betoogt appellante dat, nu door haar handelwijze de doelstellingen van de Wav niet in gevaar zijn gekomen, de gevolgen van de boeteoplegging onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregels te dienen doelen, zodat de staatssecretaris ook om die reden de hoogte van het boetebedrag had dienen te matigen.

2.3.1. In de uitspraak van de Afdeling van 11 juli 2007 in zaak no. 200700456/1 (www.raadvanstate.nl) is overwogen dat in situaties waarin sprake is van het volledig ontbreken van verwijtbaarheid van boeteoplegging wordt afgezien. Daartoe dient de werkgever aannemelijk te maken dat hij de maximale van hem te vergen zorg heeft betracht ter voorkoming van de overtreding.

In die uitspraak heeft de Afdeling tevens overwogen dat een zeer beperkte mate van verwijtbaarheid aanleiding kan geven de boete te matigen.

Voorts is, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 11 juli 2007 in zaak no. 200607461/1; www.raadvanstate.nl), bij een besluit tot boeteoplegging het in artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) neergelegde evenredigheidsbeginsel aan de orde. Als de toepassing van de beleidsregels voor een belanghebbende gevolgen heeft die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregels te dienen doelen, dan moet van deze beleidsregels worden afgeweken. Bij bijzondere omstandigheden die tot matiging aanleiding geven gaat het in ieder geval, mede gelet op artikel 4:84 van de Awb, om individuele omstandigheden met een uitzonderlijk karakter.

2.3.2. De staatssecretaris heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de overtreding appellante kan worden verweten, nu zij heeft nagelaten te onderzoeken of in haar situatie een tewerkstellingsvergunning was vereist. Hierbij is het betoog van de minister ter zitting mede in aanmerking genomen dat, gelet op de in 2004 gehouden voorlichtingscampagne over de totstandkoming van de bestuurlijke boete in de Wav en de berichtgeving in de media over het vereiste van een tewerkstellingsvergunning voor werknemers uit Midden- en Oost-Europa, appellante ervan op de hoogte had kunnen zijn dat ten tijde hier van belang personen met de Poolse nationaliteit niet zonder meer in Nederland werkzaam mochten zijn. Van een situatie van het volledig ontbreken dan wel een zeer beperkte mate van verwijtbaarheid is dan ook geen sprake.

Voorts noopte de enkele stelling van appellante dat, indien haar Poolse vrienden haar niet hadden geholpen, zij de desbetreffende werkzaamheden geheel zelf zou hebben verricht, zodat geen sprake is van verstoorde concurrentieverhoudingen en verdringing van legaal arbeidsaanbod, niet tot matiging van de boete.

De rechtbank heeft terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de boete ten onrechte is opgelegd dan wel diende te worden gematigd.

Het betoog faalt.

2.4. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. J.W. Prins, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

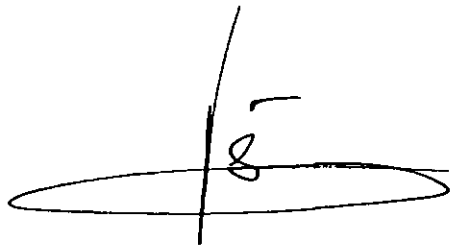
w.g. Prins
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2007

363

Verzonden: 25 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Stichting Rechtsbijstand
t.a.v. mw. mr. E. Huis-Grondman
Postbus 10100
5000 JC TILBURG

Uw brief
2 januari 2006

Onderwerp
Beslissing op bezwaar

Ons kenmerk
AI/JZ/2006/43842

Datum
22 MEI 2006

Postbus 11563
2502 AN Den Haag
Laan van Nieuw Oost Indië 125
Telefoon (070) 333 44 44
Telefax (070) 333 51 16
www.arbeldsinspectie.szw.nl

Doorkiesnummer
(070) 333 4481

Contactpersoon
mr. Van der Kamp

Geachte mevrouw Huis,

Bij brief van 2 januari 2006 heeft u, namens mevrouw , een bezwaarschrift ingediend, gericht tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 22 november 2005, kenmerk 070502451/03, waarbij aan u een boete is opgelegd van € 8.000,- vanwege overtreding van artikel 2 lid 1 van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Wav).

Hierbij doe ik u de beslissing op uw bezwaarschrift toekomen.

A. Feiten

Op vrijdag 10 juni 2005 bezochten twee inspecteurs van de Arbeidsinspectie de woning van uw cliënte aan de in . Daar troffen zij twee arbeidskrachten aan die bezig waren met het leggen van een vloer en het verrichten van schilderswerkzaamheden. Het bleek te gaan om twee vreemdelingen met de Poolse nationaliteit, de heren en , voor wie uw cliënte niet over een tewerkstellingsvergunning beschikte. Dit is na schriftelijke navraag bevestigd door de Centrale organisatie Werk en Inkomen. De inspecteurs constateerden derhalve overtreding van artikel 2 lid 1 van de Wav. Op 10 juni 2005 is uw cliënte door de arbeidsinspectie gehoord. Op 22 juli 2005 is het boeterapport op ambtsbelofte opgemaakt, ondertekend en ingezonden aan de boeteoplegger te Den Haag.

Op 13 oktober 2005 is uw cliënte u op de hoogte gesteld van het voornemen om haar een boete op te leggen. Naar aanleiding hiervan heeft zij op 22 oktober 2005 haar zienswijze gegeven. Op 22 november 2005 is de bestreden beschikking genomen.

B. Bezwaarschrift

U stelt dat er geen sprake is geweest van werkzaamheden of diensten in de zin van artikel 1 van de Wav. De heren zijn persoonlijke vrienden van de familie, die hebben aangeboden te helpen bij het vervangen van de vloer en het schilderen van de woning van uw cliënte. Er was dus sprake van een vriendendienst en niet van een dienst met een economisch karakter. Uw cliënte heeft zich dan ook niet verrijkt door te profiteren van de Polen. Als zij niet hadden aangeboden te helpen, had uw cliënte de werkzaamheden zelf

verricht, dus er is ook geen sprake geweest van concurrentievervalsing. Gelet hierop komt de situatie ook niet overeen met de doelstelling van de Wav, zoals die blijkt uit de Memorie van Toelichting. Voorts is uw cliënte te goeder trouw geweest: zij wist niet en hoefde niet te weten dat er door aanvaarding van de hulp van de Poolse vrienden een wettelijk voorschrift werd overtreden. Ten slotte bent u van mening dat de hoogte van de boete niet in verhouding staat tot de ernst van de overtreding. Er is immers geen sprake van grootschalige en kwaadwillende overtreding van de Wav.

C. Wettelijk kader

In artikel 1, eerste lid, sub b onder 2 van de Wav wordt als werkgever aangemerkt, de natuurlijke persoon die een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laat verrichten. In het eerste lid, aanhef en sub c van dit artikel wordt bepaald wat onder een vreemdeling wordt verstaan. Aangesloten wordt bij de Vreemdelingenwet 2000.

Artikel 2, eerste lid van de Wav bepaalt dat het een werkgever is verboden een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning. In artikel 18 van de Wav is overtreding van artikel 2 van de Wav als beboetbaar feit aangemerkt.

Op grond van de Beleidsregels boeteoplegging Wav (hierna: Beleidsregels), met name de beleidsregels 2 en 4, bedraagt de bestuurlijke boete voor overtreding van artikel 2, eerste lid, Wav voor een natuurlijke persoon € 4.000,- per aangetroffen vreemdeling.

D. Hoorzitting

Gelet op artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht bent u in de gelegenheid gesteld het bezwaarschrift mondeling toe te lichten. U heeft hiervan gebruik gemaakt. De hoorzitting vond plaats op 27 maart 2006. Het verslag van de hoorzitting is als bijlage bij deze beschikking gevoegd.

E. Overwegingen

Vast staat dat de broers werkzaamheden bij uw cliënte in huis hebben verricht. Vast staat verder dat de zij beiden vreemdeling zijn in de zin van de Vw 2000 en dat voor hen aan uw cliënte geen tewerkstellingsvergunning was verstrekt.

Als werkgever wordt ingevolge artikel 1 lid 1 sub b onder 2 van de Wav onder meer iedere natuurlijke persoon beschouwd die een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laat verrichten. Op grond van dit artikel bent u als werkgever van de broers aan te merken. De Wav gaat verder uit van een ruime invulling van het begrip arbeid, ook een vriendendienst valt hieronder. Ik concludeer derhalve dat er sprake is van overtreding van artikel 2, eerste lid van de Wav. Dat er geen sprake zou zijn geweest van verrijking of concurrentievervalsing en uw cliënte bovendien te goeder trouw zou zijn geweest, laten de overtreding onverlet.

Verder heeft u aangegeven de boete onevenredig hoog te vinden. De boetebedragen zijn vastgesteld overeenkomstig de Beleidsregels boeteoplegging Wav en de bijbehorende Bijlage. De Wav en de Beleidsregels boeteoplegging Wav kennen geen beleidsruimte op grond waarvan eventueel tot matiging zou kunnen worden overgegaan. Wel kan op basis van artikel 4:84 Awb van de beleidsregels worden afgeweken, indien sprake is van

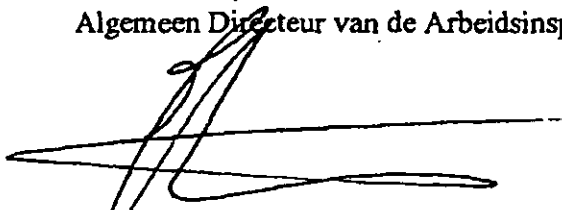
bijzondere omstandigheden waardoor de toepassing van de beleidsregels voor de belanghebbende tot gevolg leidt die onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregels te dienen doelen. Onder bijzondere omstandigheden dienen individuele omstandigheden met een zeer uitzonderlijk karakter te worden verstaan. Uit door u aangevoerde feiten en overgelegde gegevens blijkt echter niet van dergelijke uitzonderlijke omstandigheden, zodat ik geen aanleiding zie om de opgelegde boete te matigen.

F. Beslissing

Ik concludeer dat de boete in overeenstemming met de vigerende regelgeving is opgelegd.

Gelet op het bovenstaande verklaar ik het bezwaarschrift ongegrond. Dit betekent dat de beschikking van 22 november 2005 ongewijzigd in stand blijft.

Hoogachtend,
De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,
namens deze,
Algemeen Directeur van de Arbeidsinspectie,

(dt J.J.M. Uijlenbroek)

Overeenkomstig de Algemene wet bestuursrecht kan tegen deze beschikking beroep worden ingesteld door degene wiens belang rechtstreeks bij deze beschikking betrokken is. Daartoe moet binnen zes weken na de datum van verzending van deze beschikking een beroepschrift met een kopie van deze beschikking worden ingediend bij de sector bestuursrecht van de rechtbank van de woonplaats van degene die het beroep instelt. Opgemerkt wordt dat Velsen ligt binnen het rechtsgebied van de Rechtbank Haarlem, Postbus 1621, 2003 BR te Haarlem. Het beroepschrift dient te worden ondertekend en ten minste te bevatten de naam en het adres van de indiener, de dagtekening, een omschrijving van deze beschikking alsmede de reden(en) waarom de beschikking niet juist wordt gevonden. Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

uitspraak

RECHTBANK HAARLEM

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06 - 5920

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 11 december 2006

in de zaak van:

wonende te
eiseres,
gemachtigde: mr. E. Huis, werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand,

tegen:

de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 november 2005 heeft verweerder op grond van artikel 19e, eerste lid, Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Wav) eiseres een bestuurlijke boete opgelegd vanwege het tewerkstellen van twee Poolse vreemdelingen zonder dat zij ten behoeve van hen in het bezit was van een tewerkstellingsvergunning.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 2 januari 2006 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 22 mei 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 22 juni 2006, aangevuld bij brief van 4 augustus 2006, beroep ingesteld.

Verweerder heeft op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van 3 november 2006, alwaar eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.E. van der Kamp, werkzaam bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

2. Overwegingen

- 2.1 Verweerder heeft op 10 juni 2005 bij een controle uitgevoerd in een pand van eiseres te twee personen van Poolse nationaliteit aangetroffen die, zonder dat

voor hen een tewerkstellingsvergunning was verleend, bezig waren met het vervangen van de vloer en het verrichten van schilderswerkzaamheden. Met kennisgeving van 13 oktober 2005 is eiseres op de hoogte gesteld van het voornemen een bestuurlijke boete op te leggen. Verweerder heeft bij besluit van 22 november 2005 een bestuurlijke boete opgelegd van in totaal € 8000,-. Verweerder heeft geen aanleiding gezien de opgelegde boete te herzien dan wel het boetebesluit in te trekken en heeft bij besluit van 22 mei 2006 het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

- 2.2 Eiseres heeft betoogd dat er in dit geval geen sprake was van werkzaamheden dan wel diensten in de zin van de Wav omdat het om een vriendendienst ging. Daarnaast is eiseres van mening dat de haar opgelegde boete ~~in een verhouding staat tot de ernst van de overtreding waarvan zij wordt beschuldigd~~. Tenslotte is aangevoerd dat verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de omstandigheden van het geval waardoor er tenminste sprake zou moeten zijn van sterk verminderde verwijtbaarheid. In dit verband wordt verwezen naar een uitspraak van de rechtbank Zwolle-Lelystad van 6 april 2006 (LJN: AW4219).
- 2.3 Verweerder stelt zich op het standpunt dat er sprake is van een overtreding van artikel 2, eerste lid, Wav. De Wav gaat uit van een ruime invulling van het begrip arbeid zodat ook een vriendendienst hieronder valt. Uit de door eiseres aangevoerde feiten en overgelegde gegevens blijkt niet dat er sprake is van bijzondere omstandigheden, zodat verweerder geen aanleiding ziet om de opgelegde boete te matigen. De uitspraak van de rechtbank Zwolle-Lelystad waarnaar eiseres verwijst vertoont geen enkele overeenkomst met deze zaak, aldus verweerder.
- 2.4 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.5 Ingevolge artikel 1, onder b, sub 2, Wav wordt onder werkgever verstaan de natuurlijke persoon die een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laat verrichten.
- 2.6 Artikel 2, eerste lid, Wav bepaalt dat het een werkgever verboden is een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.
- 2.7 Vaststaat dat eiseres twee personen met de Poolse nationaliteit verbouwings- en schilderwerkzaamheden heeft laten uitvoeren in haar huis, zonder dat ten behoeve van hen een tewerkstellingsvergunning is verleend. Hiermee staat vast dat sprake is van een overtreding van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, Wav. Anders dan eiseres heeft betoogd, is zij werkgever in de zin van de Wav. Dat deze arbeid is verricht in het kader van een vriendendienst - wat daar verder ook van zij - doet daar niet aan af. Het feit dat er geen sprake is van een arbeidsovereenkomst en evenmin van uitbetaling van loon is in dit wettelijk kader niet van belang. Verweerder was derhalve bevoegd een boete op te leggen.
- 2.8 Verweerder heeft zijn beleid ten aanzien van beboetbare feiten uitgewerkt in de Beleidsregels boeteoplegging Wet arbeid vreemdelingen (Stc. 24 december 2004, nr. 249). Als uitgangspunt worden de normbedragen gehanteerd die zijn neergelegd in de "Tarieflijst boetenormbedragen bestuurlijke boete Wet arbeid vreemdelingen", een bijlage bij de Beleidsregels. Overtreding van artikel 2 Wav vermeldt een boete normbedrag van € 8.000,-. Voor de werkgever als natuurlijk persoon wordt bij een

gedraging in strijd met artikel 2, eerste lid, Wav als uitgangspunt voor de berekening van de op te leggen boete gehanteerd: 0,5 maal het boetenormbedrag.

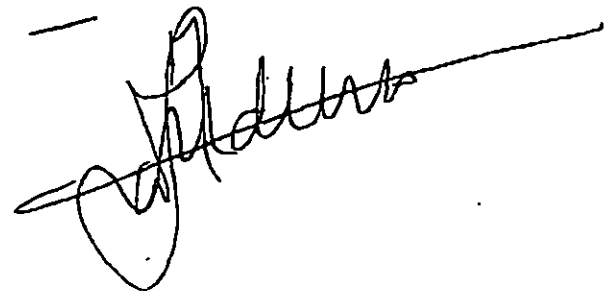
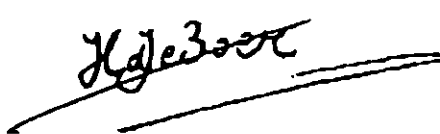
- 2.9 Ingevolge artikel 4:84 Awb dient het bestuursorgaan te handelen overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.
- 2.10 De rechtbank stelt vast dat verweerder bij het opleggen van een boete ingevolge artikel 19a, eerste lid, Wav een discretionaire bevoegdheid toekomt. De onderhavige bestuurlijke boete is aan te merken als punitieve sanctie. Artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) brengt mee, dat de rechter vol dient te toetsen of de hoogte van de opgelegde boete in redelijke verhouding staat tot de ernst en de verwijtbaarheid van de overtreding.
- 2.11 Eiseres heeft een voorschrift overtreden dat is gesteld ter bestrijding van illegale tewerkstelling van personen. De ratio van deze wetgeving is blijkens de Memorie van Toelichting (Kamersstukken Tweede Kamer, 2003-2004, 29 523, nr. 3, p.1) gelegen in het bestrijden van het verdringen van legaal arbeidsaanbod op de arbeidsmarkt in Nederland en de Europese Economische Ruimte, van het overtreden van normen op het gebied van arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden hetgeen kan leiden tot uitbuiting van de illegaal tewerkgestelde vreemdelingen, en van concurrentievervalsing binnen een sector waardoor de bedrijfsvoering van bonafide werkgevers wordt geschaad. Gelet op het met de wet beoogde doel, is de rechtbank van oordeel dat het door verweerder vastgestelde boetenormbedrag van € 4000,- per beboetbaar feit niet onevenredig hoog is.
- 2.12 De rechtbank acht geen aanknopingspunten aanwezig voor het oordeel dat sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder het boetebedrag had dienen te matigen of van oplegging had dienen af te zien. De verwijzing van eiseres naar de uitspraak van de rechtbank Zwolle-Lelystad van 6 april 2006 (LJN: AW4219) treft geen doel, nu het in deze uitspraak ging om de controle van de identiteit van de bij werkgevers werkzame personen.
- 2.13 Nu het bestreden besluit ook anderszins niet voor vernietiging in aanmerking komt, zal het beroep ongegrond worden verklaard.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. I.M. Ludwig, rechter, en op 11 december 2006 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. H.J. de Boer, griffier.

afschrift verzonden op: 13 DEC 2006

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Het hoger beroep dient te worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift binnen zes weken onmiddellijk liggend na de dag van verzending van de uitspraak door de griffier.

Voór afsluitend afschrift
De griffier van de rechtbank te Haarlem

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA EN HAAG

TEVENS PER FAX: 070-3651380

mr E. Bakhuis
mr drs A.B. van Els
mr C.G.P. Goudriaan**
mr H.M. Hielkema
mr G.B.J.M. Spoormans*
mr E. Unger

mr D.F. Briedé
mr J.A. Koops-Scheele
mr M.I.T. Manderfeld*
mr D. de Vries

mr M.C. Duits,
juridisch medewerker

* vFAS scheidingsbemiddelaar
** NMI mediator

Datum: 24 januari 2007
Inzake: / Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Uw ref:
Onze ref: 20071068/JK/mo
E-mail: koops-scheele@ungerhielkema.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
448-C 24 JAN 2007	
ZAKKEN:	
AAN:	V6
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP

Geachte Raad,

Namens mevrouw geboren te op
wonende aan de Lange Sloot 5 te Velsertbroek, stel ik hierbij hoger beroep in tegen de
beslissing d.d. 11 december 2006 (verzonden 13 december 2006) van de rechtbank te
Haarlem. Ter toelichting geldt het volgende.

Weergave feiten

1. In 1998 is de tante van betrokkene, , wodende aan de ,
te , in een kerk in , in contact gekomen met twee Poolse broers,
de heren . Omdat deze twee broers onder erbarmelijke omstandigheden in
Nederland werkzaam waren, heeft deze tante zich over deze broers ontfermd. Zij heeft
hen onder meer in contact gebracht met de vader van betrokkene, die zich na verkoop
van zijn onderneming uitsluitend bezig is gaan houden met charitatief werk. De
familie van betrokkene heeft zich vanaf 1998 dan ook ingezet om de familie Stukan in
Polen te helpen met voedsel, knuffels, gereedschap en dergelijke. In de loop der jaren
zijn de broers en hun familie in Polen goede vrienden van de familie
en van betrokkene geworden. Een aantal keren per jaar reden de broers naar
Nederland en bezochten zij de familie van wie zij dan een auto vol met
hulpgoederen ontvingen die zij dan mee terug naar Polen namen.

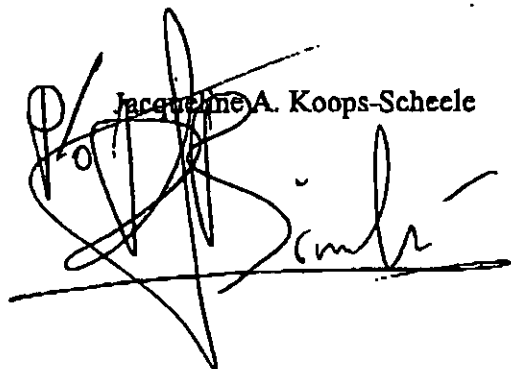
illegaal tewerkgestelde vreemdelingen, en van concurrentievervalsing binnen een sector waardoor de bedrijfsvoering van bonafide werkgevers wordt geschaad. Gelet op dit doel, heeft de rechtbank *niettemin* geoordeeld dat het door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid vastgestelde boetenormbedrag van € 4.000,00 per beboetbaar feit niet onevenredig hoog is. Evenmin acht de rechtbank aanknopingspunten aanwezig voor het oordeel dat sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder het boetebedrag had dienen te matigen of een oplegging had dienen af te zien. Betrokkene kan zich met deze beslissing niet verenigen. Namens haar stel ik hierbij dan ook hoger beroep in tegen deze beslissing.

Gronden van het hoger beroep

7. Namens mevrouw verzoek ik u om mij een nadere termijn te geven om de gronden van het hoger beroep aan te voeren. Vooralsnog zal worden volstaan met de grond dat de reeds gepresenteerde feiten en argumenten zouden moeten bewerkstelligen dat sprake kan zijn van zodanige bijzondere omstandigheden dat het boetebedrag had moeten worden gematigd of van oplegging had dienen te worden afgezien.

In afwachting van een nadere termijn en uw verdere berichten,

Met vriendelijke groet,

Jacqueline A. Koops-Scheele

1.d.: 24 januari 2007
Blad nr.: - 4 -

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA EN HAAG

RAAD VAN STATE ING. POOLSE	
25 JAN 2007	
ZAAK N°	
AAN:	Vb
BEHANDELD: DD:	PAR:

TEVENS PER FAX: 070-3651380

mr E. Bakhuis
mr drs A.B. van Els
mr C.G.P. Goudriaan**
mr H.M. Hielkema
mr G.B.J.M. Spoormans*
mr E. Unger

mr D.F. Briedé
mr J.A. Koops-Scheele
mr M.I.T. Manderfeld*
mr D. de Vries

mr M.C. Duits,
juridisch medewerker

* vFAS scheidingsbemiddelaar
** NMI mediator

Datum: 24 januari 2007
Inzake: / Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Uw ref:
Onze ref: 20071068/JK/mo
E-mail: koops-scheele@ungerhielkema.nl

HOGER BEROEP

Geachte Raad,

Namens mevrouw , geboren te op
wonende aan de te stel ik hierbij hoger beroep in tegen de
beslissing d.d. 11 december 2006 (verzonden 13 december 2006) van de rechtbank te
Haarlem. Ter toelichting geldt het volgende.

Weergave feiten

1. In 1998 is de tante van betrokkene, wodende aan de
te , in een kerk in , in contact gekomen met twee Poolse broers,
de heren . Omdat deze twee broers onder erbarmelijke omstandigheden in
Nederland werkzaam waren, heeft deze tante zich over deze broers ontfermd. Zij heeft
hen onder meer in contact gebracht met de vader van betrokkene, die zich na verkoop
van zijn onderneming uitsluitend bezig is gaan houden met charitatief werk. De
familie van betrokkene heeft zich vanaf 1998 dan ook ingezet om de familie in
Polen te helpen met voedsel, knuffels, gereedschap en dergelijke. In de loop der jaren
zijn de broers en hun familie in Polen goede vrienden van de familie Lansue
en van betrokkene geworden. Een aantal keren per jaar reden de broers naar
Nederland en bezochten zij de familie Lansue, van wie zij dan een auto vol met
hulpgoederen ontvingen die zij dan mee terug naar Polen namen.

2. Eind maart 2005 waren deze broers wederom in Nederland. Tijdens een gezamenlijke Paasbrunch heeft betrokkene aan de broers verteld van haar voornemen om de vloerbedekking in de huiskamer te vervangen voor laminaat en het plafond en de muren te witten. De broers () hebben vervolgens meteen spontaan aangeboden om te *helpen*. Zij waren ontzettend blij dat zij eindelijk eens iets terug konden doen voor alle hulp die zij van de familie gedurende vele jaren hadden ontvangen. Het was uitdrukkelijk een vriendendienst; de broers stonden erop dat er niets betaald zou worden. Betaling is ook nimmer gevraagd of aangeboden.
3. Op vrijdag 10 juni 2005 waren betrokkene en de twee Poolse broers begonnen met het witten van de muren en plafond. De Poolse auto van de beide heren stond rustig en duidelijk voor de deur geparkeerd. Op die dag zijn de politie en twee heren van de Arbeidsinspectie 's middags bij betrokkene binnengevallen. Naar aanleiding van die inval is een boeterapport opgemaakt (**productie 1**: boeterapport). Dit rapport is bij brief van 22 juli 2005 aan betrokken verzonden (**productie 2**: toezending boeterapport). Bij brief van 13 oktober 2005 (dus *ruim* na de termijn van dertien weken zoals genoemd in artikel 19 e, derde lid Wet arbeid vreemdelingen) heeft de Arbeidsinspectie, onderdeel van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, aan betrokkene een boetekennisgeving gezonden (**productie 3**: boetekennisgeving). Bij brief van 22 oktober 2005 heeft betrokkene haar zienswijze ten aanzien van deze boetekennisgeving gezonden aan de Arbeidsinspectie. Als bijlagen bij die brieven zijn bijlagen A t/m P bijgevoegd (**productie 4**: zienswijze met bijlagen A t/m P).
4. Bij beslissing d.d. 22 november 2005 (**productie 5**: boetebeschikking) heeft de Arbeidsinspectie aan betrokkene een boete van tweemaal € 4.000,00, in totaal derhalve € 8.000,00 opgelegd. Daarbij heeft de Arbeidsinspectie overwogen dat alleen al het feit dat er ten dienste van een natuurlijk persoon (betrokkene) huishoudelijk of persoonlijk diensten worden verricht, voldoende is voor feitelijk werkgeverschap. Aangezien betrokkene niet beschikte over een tewerkstellingsvergunning voor beide Poolse mannen, heeft zij daarmee de bepalingen van artikel 2 1^e lid van de Wet arbeid vreemdelingen overtreden. De Arbeidsinspectie overweegt dat het feit dat zij en haar familie zich door de jaren heen hebben ingezet om deze vreemdelingen te helpen en zij nu zelf iets terug wilden doen en daarom spontaan hadden aangeboden mee te helpen, hier niets aan afdoet. De Arbeidsinspectie overweegt voorts dat vervulling van de bestanddelen van het artikel in beginsel voldoende is om een boete op te kunnen leggen. Ten slotte overweegt de Arbeidsinspectie dat het feit dat te goeder trouw alle betrokkenen zonder aarzeling direct hebben meegewerkt aan het door de inspecteur uitgevoerde verhoor, geen reden is om af te zien van het opleggen van een boete omdat dit volgens de Arbeidsinspectie niet kan worden aangemerkt als dermate bijzondere omstandigheden die een afwijken van het beleid rechtvaardigen.
4. Betrokkene kon zich in deze beslissing niet vinden en heeft hiertegen bezwaar ingesteld bij aangetekende brief d.d. 2 januari 2006 (**productie 6**: bezwaar). In haar

bezwaarschrift heeft betrokkene uiteengezet dat er sprake is geweest van een vriendendienst, en dus niet van het verrichten van werkzaamheden, laat staan van een dienst met een economisch karakter. Het aanvaarden van hulp van vrienden bij het klussen in huis kan niet op één lijn worden gesteld met het tewerkstellen van illegale arbeidskrachten. Bovendien heeft betrokkene erop gewezen dat de heren en zij en haar familie reeds jarenlang persoonlijke vrienden van elkaar waren. Bovendien heeft de familie zelf aangegeven c.q. aangeboden om te helpen met het klussen, zonder dat betrokkene daarom heeft gevraagd. Ten slotte heeft betrokkene gewezen op het feit dat de invoering van de bestuursrechtelijke handhaving is ingezet omdat het kabinet een hardere aanpak van illegale tewerkstelling wenselijk vond. De overheid heeft immers aangegeven: *“Illegaal verblijven profiteren van illegalen moet krachtiger worden bestreden”*. Betrokkene heeft gesteld dat er zeker geen sprake is van profiteren van illegalen. Ten slotte heeft betrokkene erop gewezen dat zij te goeder trouw was en dat de boete onevenredig hoog is. Als productie 7 worden de pleitnotities tijdens betrokkene voor de hoorzitting van 27 maart 2006 overgelegd (**productie 7**: pleitnotities hoorzitting).

5. Bij brief van 22 maart 2006 heeft het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een beslissing genomen op het bezwaar (**productie 8**: beslissing op bezwaar). Daar blijkt dat het bezwaarschrift van betrokkene ongegrond is verklaard. Als overwegingen worden ondermeer gesteld dat de Wet arbeid vreemdelingen uitgaat van een ruime invulling van het begrip arbeid, derhalve valt ook een vriendendienst hieronder. Het feit dat geen sprake zou zijn geweest van verrijking of concurrentievervalsing en betrokkene bovendien te goeder trouw zijn geweest, laten de overtreding onverlet, zo oordeelde het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Betrokkene heeft zich in die beslissing niet kunnen vinden en heeft beroep ingesteld bij de rechtbank te Haarlem bij brieven d.d. 22 juni, 11 juli en 4 augustus 2006 (**productie 9**: beroepsschrift). Daarin heeft betrokkene aangegeven dat zij meent dat de Arbeidsinspectie ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de omstandigheden van het geval waardoor tenminste sprake zou moeten zijn van sterk verminderde verwijtbaarheid en matiging dient plaats te vinden. Bij brief van 24 augustus 2006 heeft het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een verweerschrift ingediend (**productie 10**: verweerschrift). Daarin heeft verweerder gesteld dat er geen bijzondere omstandigheden zouden zijn die onevenredig in verhouding tot de met de beleidsregels te dienen doelen zouden zijn. Als productie 11 worden de pleitaantekeningen tijdens betrokkene ter zitting van 3 november 2006 bij de rechtbank Haarlem overgelegd (**productie 11**: pleitaantekening).
6. Bij beslissing d.d. 11 december 2006 (verzonden op 13 december 2006) heeft de rechtbank te Haarlem, sector Bestuursrecht, het beroep van mevrouw ongegrond verklaard (**productie 12**: beslissing in beroep). De rechtbank heeft daarin overwogen dat de ratio van de boete is gelegen in het bestrijden van het verdringen van legaal arbeidsaanbod op de arbeidsmarkt in Nederland. De Europese Economische Ruimte, van het overtreden van normen op het gebied van de arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden hetgeen kan tot uitbuiting van

illegaal tewerkgestelde vreemdelingen, en van concurrentievervalsing binnen een sector waardoor de bedrijfsvoering van bonafide werkgevers wordt geschaad. Gelet op dit doel, heeft de rechtbank *niettemin* geoordeeld dat het door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid vastgestelde boetenormbedrag van € 4.000,00 per beboetbaar feit niet onevenredig hoog is. Evenmin acht de rechtbank aanknopingspunten aanwezig voor het oordeel dat sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder het boetebedrag had dienen te matigen of een oplegging had dienen af te zien. Betrokkene kan zich met deze beslissing niet verenigen. Namens haar stel ik hierbij dan ook hoger beroep in tegen deze beslissing.

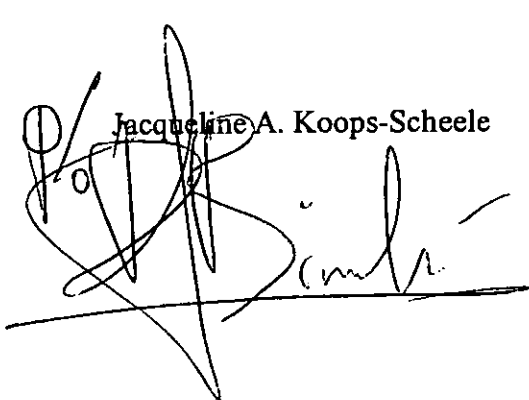
Gronden van het hoger beroep

7. Namens mevrouw : verzoek ik u om mij een nadere termijn te geven om de gronden van het hoger beroep aan te voeren. Vooralsnog zal worden volstaan met de grond dat de reeds gepresenteerde feiten en argumenten zouden moeten bewerkstelligen dat sprake kan zijn van zodanige bijzondere omstandigheden dat het boetebedrag had moeten worden gematigd of van oplegging had dienen te worden afgezien.

In afwachting van een nadere termijn en uw verdere berichten,

Met vriendelijke groet,

Jacqueline A. Koops-Scheele

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA EN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 FEB 2007	
ZAACNR.	200700120
AAN:	V.G. 11 D. L. S. u. n.
BEHANDELD: DD:	PAR:

TEVENS PER FAX: 070-3651380

899-A

Datum: 22 februari 2007
Inzake: / Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Uw ref:
Onze ref: 20071068/JK/id
Rolnr:
E-mail: koops-scheele@ungerhielkema.nl

AANVULLING GRONDEN HOGER BEROEP

Geachte Raad,

In vervolg op het hoger beroepschrift d.d. 24 januari 2007, waarbij hoger beroep werd ingesteld tegen de beslissing d.d. 11 december 2006 van de rechtbank te Haarlem, zend ik u in het hier navolgende de gronden van dit hoger beroep.

Inleiding

De rechtbank heeft in haar beslissing gesteld dat de onderhavige bestuurlijke boete aan te merken is als een punitatieve sanctie. Artikel 6 van het verdrag op bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) brengt mee dat de rechter vol dient te toetsen of de hoogte van de opgelegde boete in redelijke verhouding staat tot de ernst en de verwijtbaarheid van de overtreding. Vanuit dit uitgangspunt heeft de rechtbank overwogen dat de ratio van de Wet arbeid vreemdelingen (Wav) blijkens de Memorie van Toelichting is gelegen in het bestrijden van het verdringen van legaal arbeidsaanbod op de arbeidsmarkt in Nederland en de EER en het overtreden van normen op het gebied van arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden, het tegengaan van uitbuiting van illegaal tewerkgestelde vreemdelingen en van het tegengaan van concurrentievervalsing binnen een sector waardoor de bedrijfsvoering van bonafide werkgevers wordt geschaad. Vervolgens heeft de rechtbank gesteld dat zij van oordeel is dat, gelet op het met de wet beoogde doel, het vastgestelde boetenormbedrag van € 4.000,-- per beboetbaar feit niet onevenredig hoog is.

Voorts heeft de rechtbank geoordeeld dat zij geen aanknopingspunten aanwezig acht voor het oordeel dat sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan de Staatssecretaris het boetebedrag had dienen te matigen of van oplegging had dienen af te zien. Mevrouw [naam] kan zich met die beslissing van de rechtbank niet verenigen en voert daartoe de volgende gronden aan.

Blijkens de Memorie van Toelichting (kamerstukken Tweede Kamer, 2003-2004, 29 523, nr. 3 pag. 1) heeft de Tweede Kamer besloten tot een hardere aanpak van illegale tewerkstelling. De Tweede Kamer vond dit wenselijk vanwege een aantal redenen. In de eerste plaats wordt door illegale tewerkstelling legaal arbeidsaanbod op de arbeidsmarkt in Nederland en de EER verdrongen. In de tweede plaats gaat de illegale tewerkstelling veelal gepaard met overtreding van normen op het gebied van arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden, hetgeen kan leiden tot uitbuiting van de illegaal tewerkgestelde vreemdeling. In de derde plaats werkt illegale tewerkstelling concurrentie-vervalsend binnen een sector, waardoor de bedrijfsvoering van bonafide werkgevers wordt geschaad. En tenslotte zijn het veelal illegaal verblijvende vreemdelingen die illegale arbeid verrichten en die op deze wijze – in strijd met het uitzettingsbeleid van het kabinet – hun verblijf in Nederland kunnen voortzetten. Vanwege deze vier redenen heeft de Tweede Kamer gekozen voor het opleggen van een bestuurlijke boete, welke boete door de hoogte een afschrikwekkend effect moet hebben.

Grond 1: afwezigheid van alle schuld

De Tweede Kamer heeft in genoemde Memorie van Toelichting overwogen dat *“schuld in de zin van verwijtbaarheid bij via een bestuurlijke boete gesanctioneerde voorschriften doorgaans geen bestanddeel is van het delict. Dit betekent dat het bestuursorgaan, in dit geval de boeteoplegger, de verwijtbaarheid niet hoeft te bewijzen, maar deze mag veronderstellen als het daderschap vaststaat. Dit laat echter onverlet, dat ook in deze gevallen het beginsel geen straf zonder schuld’ geldt (zie Hoge Raad 14 februari 1916, NJ 1916, 681). Om aan het opleggen van een boete te ontkomen, zal de dader dan echter een beroep moeten doen op afwezigheid van alle schuld, en deze afwezigheid aannemelijk moeten maken”*. De afwezigheid van alle schuld wordt verondersteld in het geval waarin het gedrag van de dader verontschuldigbaar wordt geacht vanwege de bijzondere omstandigheden die aan de gedragingen ten grondslag liggen. Mevrouw [naam] wenst hierop een beroep te doen. Zij meent dat van schuld, opzet, culpa en zelfs van verwijtbaarheid geen sprake is, nu zij in alle oprechtheid, volledig te goeder trouw, haar Poolse vrienden in staat heeft gesteld iets terug te doen voor de jarenlange barmhartigheid bewezen aan deze personen door haar vader en de rest van haar familie. Met andere woorden, mevrouw [naam] valt niet te verwijten dat zij het aanbod van haar Poolse vrienden heeft geaccepteerd om haar te helpen bij het witten van het plafond en de muren en het leggen van een vloertje. Gelet ook op de doelstellingen van de Wav, kan haar niet verweten worden het oogmerk te hebben om door illegale tewerkstelling legaal arbeidsaanbod in Nederland te verdringen; danwel de normen op het gebied van arbeidsvoorwaarden en/of arbeidsomstandigheden te overtreden, dan wel concurrentie-vervalsing te bewerkstelligen binnen een sector, en evenmin om illegaal verblijvende vreemdelingen die illegale arbeid verrichten om op deze wijze hun verblijf in Nederland te kunnen voortzetten. Geen van deze gevallen was hiër aan de orde. Mevrouw [naam]

22 februari 2007

Blad nr.: – 2 –

doet dan ook een klemmend beroep op de afwezigheid van alle schuld. Indien dit beroep wordt aanvaard, dient de boete niet te worden opgelegd.

Grond 2: matiging bij goede trouw

Subsidiair, dus indien UE Raad het beroep op de afwezigheid van alle schuld verwerpt, doet cliënte een beroep op matiging bij goede trouw: "De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft in zijn brief d.d. 15 september 2006 aan de Tweede Kamer (kamerstukken Tweede Kamer 2005-2006, 17 050 en 29 523, nr. 332) gesteld: *"Verder zal ik de beleidsregels boeteoplegging aanpassen om meer maatwerk in de boetehoogte te kunnen bieden in specifieke gevallen. Te denken valt aan moeilijk te signaleren look-alike fraude of een situatie waarin op een tewerkstellingsvergunning door een vergissing van derden een andere dan de beoogde werknemer is vermeld. Ik ben van mening dat in deze gevallen matiging mogelijk moet zijn, uiteraard onder strikte voorwaarde dat de werkgever aan kan tonen actief te goeder trouw gehandeld te hebben"*. Inmiddels is het voornemen van de staatssecretaris vastgelegd in de Beleidsregels boeteoplegging Wet arbeid vreemdelingen 2007. Artikel 8 van deze Beleidsregels bepaalt dat indien de werkgever kan aantonen dat hij zich redelijkerwijs in voldoende mate heeft ingespannen om een gedraging in strijd met artikel 2, eerste lid van de Wet arbeid vreemdelingen te voorkomen, dat dan de boete kan worden gematigd tot € 2.000,-- voor een natuurlijk persoon per beboetbaar feit.

Mevrouw wenst ook in deze een beroep te doen op matiging bij de goede trouw. Zij heeft immers geheel te goeder trouw het aanbod van haar twee familie vrienden geaccepteerd om haar te komen helpen bij het witten van het plafond en de muren en het leggen van een vloertje. Bedacht dient te worden dat tussen mevrouw en haar familie en de beide Poolse arbeiders, reeds jarenlang een bijzondere en innige vriendschapsrelatie bestond. Deze relatie was zodanig innig, dat de beide broeders elk jaar een aantal keren naar Nederland kwamen om bij de familie van mevrouw te verblijven. De vader van mevrouw , die blijkens productie 4 zich volledig heeft gewijd aan charitatief werk, heeft deze broers steeds bij hun terugreis voorzien van allerhande goederen, zoals voedsel, kleding, knuffels, gereedschappen en dergelijke. Bovendien heeft de vader van mevrouw naar aanleiding van het advies van de Arbeidsinspectie de beide broers geholpen bij het inschrijven bij de Kamer van Koophandel van hun vennootschap onder firma *op zijn eigen adres* (zie bijgevoegde productie 13). Die inschrijving is per 7 september 2005 gerealiseerd. Het is dan ook zeer aannemelijk dat er een zeer bijzondere, innige vriendschapsband bestond tussen beide families (en overigens nog steeds bestaat). Een dergelijke bijzondere band tussen de twee Poolse mannen en de familie van mevrouw getuigt van de oprechtheid en goede trouw van mevrouw in de onderhavige kwestie.

Bovendien, dat mevrouw geheel te goeder trouw heeft gehandeld blijkt ook uit het volgende feit. De auto van de jongens, met een Pools kentekenplaat, stond enige dagen pontificaal voor de deur van mevrouw geparkeerd. Indien mevrouw niet te goeder trouw zou hebben gehandeld, dan zou zij niet de Poolse auto voor haar deur hebben laten parkeren. Dan zou zij immers iets te verbergen hebben. Zij meende echter alleen maar goed te doen. Zij was zich van geen kwaad bewust, evenmin de Poolse mannen. Zij

22 februari 2007

Blad nr.: - 3 -

hebben dan ook, geheel onschuldig, hun Poolse auto voor de deur van mevrouw geparkeerd.

Daarnaast wijst mevrouw [] erop dat de Arbeidsinspectie haar heeft medegedeeld dat de Poolse jongens wel hadden mogen werken, indien zij werkzaam waren voor hun eigen bedrijf en dat bedrijf hadden ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Om die reden heeft de vader van mevrouw [] zich ingespannen om beide heren in te schrijven bij de Kamer van Koophandel. Verwezen wordt naar het hierbij gevoegde, eerdergenoemde productie 13. Daaruit blijkt dat het welzijn van de twee Poolse jongens een zeer groot aandachtspunt is voor de vader van mevrouw []. Hem is er alles aan gelegen om goed te zorgen voor beide Poolse jongens, zijnde jarenlange vrienden van hem en zijn familie. Hij noch zijn dochter, mevrouw [] hebben nimmer het voornemen gehad om deze jongens uit te buiten of aan goedkope arbeid te komen, dat moge zeer duidelijk zijn.

Gelet op deze drie hierboven genoemde punten, doet mevrouw [] een klemmend beroep op matiging vanwege de door haar aangevoerde en zeer aannemelijk gemaakte goede trouw.

Grond 3: toepassing van artikel 4:84 Awb

In de toelichting bij de Beleidsregels boeteoplegging Wet arbeid vreemdelingen (Stcr, 29 november 2005, nr. 232 / pag. 19) wordt het volgende gesteld: *"Als de toepassing voor onderhavige beleidsregels voor één of meer belanghebbenden gevolgen hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregels te dienen doelen, dan geeft artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht aan dat van deze beleidsregel moet worden afgeweken. Bij bijzondere omstandigheden gaat het om individuele omstandigheden met een zeer uitzonderlijk karakter (CrvB 5 september 2002, JB 2002, 338)".* Ook heeft de Staatssecretaris in zijn brief d.d. 15 september 2006 aan de Tweede Kamer, zoals hierboven genoemd, gesteld: *"De Algemene wet bestuursrecht (Awb) biedt voorts de mogelijkheid om bij bijzondere, individuele omstandigheden over te gaan tot matiging van de boete. Voor de uitwerking van deze mogelijkheid tot matiging zijn nog geen criteria geformuleerd. Als gevolg daarvan is tot op heden niet van deze laatstgenoemde mogelijkheid tot matiging gebruik gemaakt. Dit heeft in een beperkt aantal gevallen geleid tot twijfel, soms ook bij de Rechterlijke Macht, over de redelijkheid van de boetehoogte in specifieke gevallen. Te denken valt aan moeilijk te signaleren look-alike fraude of een situatie waarin op een tewerkstellingsvergunning door een vergissing van derden een andere dan de beoogde werknemer is vermeld. Matiging van het boetebedrag, d.w.z. afwijking van de boete-normbedragen, zou in dergelijke gevallen mogelijk moeten zijn, uiteraard onder de voorwaarde dat de werkgever aantoonbaar te goeder trouw heeft gehandeld."*

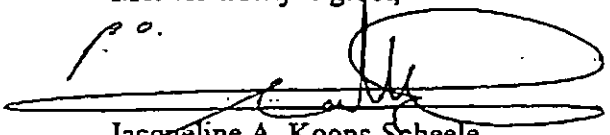
Mevrouw [] stelt dat gelet op de bijzondere omstandigheden van dit geval het voor haar bestaande gevolg van het betalen van een enorm hoge boete, onevenredig is in verhouding tot de met deze beleidsregels te dienen doelen. Zij meent dan ook dat er reden is om van deze beleidsregel in haar geval af te wijken. Haar bijzondere omstandigheden liggen daarin dat mevrouw [] met de twee Polen een reeds jarenlange bestaande vriendschapsrelatie onderhoudt, waarbij haar vader, zichzelf en haar familie zich jarenlang hebben ingespannen om deze broers en hun familie en overige mensen in Polen te helpen met voedsel, kleding,

knuffels, gereedschap en dergelijke. Mede gelet op de met deze beleidsregels te dienen doelen (bestrijden van het verdringen van legaal arbeidsaanbod en het overtreden van normen op het gebied van arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden, het voorkomen van uitbuiting van illegaal tewerkgestelde vreemdelingen, en het tegengaan van concurrentievervalsing binnen een bepaalde sector), hetgeen enerzijds dient te worden afgewogen tegen het anderzijds moeten betalen van een enorm hoge boete, is in het licht van deze omstandigheden de uitkomst thans onevenredig. Immers, mevrouw zou, indien de Polen haar niet hadden geholpen, deze werkzaamheden geheel zelf hebben verricht. Zij zou, overigens net als de meeste Nederlanders, geen bedrijf inschakelen om een plafond en een muur te witten en een vloertje te leggen. Van concurrentievervalsing is dan ook geen sprake. Evenmin is er sprake van het verdringen van legaal arbeidsaanbod op de arbeidsmarkt in Nederland. Tenslotte is er ook geen sprake van uitbuiting van illegaal tewerkgestelde vreemdelingen, aangezien de beide Polen op vakantie waren en zeker niet illegaal tewerk werden gesteld. Evenmin is sprake van het overtreden van normen op het gebied van arbeidsvoorwaarden of arbeidsomstandigheden. Gelet op deze onevenredigheid tussen enerzijds de goede bedoelingen van mevrouw en de met de beleidsregels te dienen doelen (welke doelen niet eens in gevaar zijn gekomen door de handelwijze van mevrouw), is de boetehoogte dan ook zeker niet als redelijk te bestempelen. Mevrouw doet dan ook een klemmend beroep op matiging van deze boete op grond van artikel 4:848 Awb.

Slotsom

Op al deze gronden verzoekt mevrouw UE Raad dan ook de beslissing van de rechtbank te vernietigen en het beroep gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van zowel de bezwaarprocedure, de beroepsprocedure, alsmede de onderhavige procedure.

Met vriendelijke groet,

Jacqueline A. Koops-Scheele